

Harhojen renki

Ajattara

Kirotun lapsen tuore veri
Näin mietin hiljaa yksikseni
Se on surma naisen surma
Ei ole kuolema urohon

Kun vieras jakaa
Harhojaan
Rukoillen myy vapauttaan
Saasta maatukoon
Särkyköön henki
Multaan tukehtuu harhojen renki

Mieli musta murheen jakaa
Ei anna kultaa, ei hopeaa
Yksin kulkee päällä pahan maan
Vieden kärsimyksen mukanaan